Algebra i Teoria Liczb

Autor: Hai An Mai

W tej książce przedstawię Wam najważniejsze i mniej ważne twierdzenia, lematy, własności, tożsamości, które są związane z Algebrą, a także z Teorią Liczb.

1 Podstawowe własności

Twierdzenie 1.1. NWD (+ trochę NWW)

- (a,b) NWD(a,b), [a,b] NWW(a,b)
- (a,b)[a,b] = ab
- ((a,b),c) = (a,b,c) = (a,(b,c)), [[a,b],c] = [a,b,c] = [a,[b,c]]
- Algorytm Euklidesa: (a,b) = (|a-b|,b) = (a,|a-b|)
- Wniosek 1: $\forall a, b \in \mathbb{Z} \ \exists x, y \in \mathbb{Z} \ ax + by = (a, b)$
- Wniosek 2: $a, m, n \in \mathbb{Z}, a > 1 \ (a^m 1, a^n 1) = a^{(m,n)} 1$

Definicja 1.2. Wykładniki p-adyczne.

Jeżeli $p \in \mathbb{P}$ i $a \neq 0$ - całkowite to symbol $v_p(a)$ oznacza największą liczbę całkowitą k, dla której $p^k|a$. Nazywamy tą liczbą **wykładnikiem** p-adycznym a.

Definicję możemy rozszerzyć na liczby wymierne:

$$v_p(\frac{a}{b}) = v_p(a) - v_p(b)$$

Kilka własności:

- $v_p(ab) = v_p(a) + v_p(b)$
- $a|b \Leftrightarrow v_n(a) \leqslant v_n(b)$
- $v_p((a,b)) = min\{v_p(a), v_p(b)\}, v_p([a,b]) = max\{v_p(a), v_p(b)\}$
- $v_p(a+b) \geqslant min\{v_p(a), v_p(b)\}$ (przy czym, gdy $v_p(a) \neq v_p(b)$ to zachodzi równość)

Twierdzenie 1.3. Twierdzenie Legendre'a.

$$v_p(n!) = \sum_{i=1}^k = \lfloor \frac{n}{p^i} \rfloor$$

gdzie k to taka liczba całkowita, że $p^k \leq n < p^{k+1}$. W dodatku można ten wykładnik przedstawić jako:

$$v_p(n!) = \frac{1}{p-1}(n - s_p(n))$$

 $gdzie s_p(n)$ oznaczna sumę cyfr n w systemie p.

Twierdzenie 1.4. LTE - Lemat o Zwiększaniu Wykładniku. Niech $x, y \in \mathbb{Z}, k \in \mathbb{N}$ i $p \in \mathbb{P}$. Wówczas, jeżeli spełnione są warunki $v_p(xy) = 0$ i $v_p(x-y) \geqslant \frac{3}{n}$

$$v_n(x^k - y^k) = v_n(x - y) + v_n(k)$$

Wniosek 1.4.1. LTE

Są kilka różnych wersji tego twierdzenia, podam kilka: (tu $p \in \mathbb{P}, x, y \in \mathbb{Z}, k \in \mathbb{N}, v_p(xy) = 0$)

- p > 2, $v_n(x-y) \ge 1$, $v_n(x^k y^k) = v_n(x-y) + v_n(k)$
- p > 2, $v_n(x+y) \ge 1$, $2 \nmid k$, $v_n(x^k + y^k) = v_n(x+y) + v_n(k)$
- p = 2, $v_n(x y) \ge 1$, 2|k, $v_n(x^k y^k) = v_n(x y) + v_n(x + y) + v_n(k) 1$
- p = 2, $v_p(x y) \ge 2$, $v_p(x^k y^k) = v_p(x y) + v_p(k)$ (Gdy $2 \nmid k$ to można dać plusa)
- p > 2, $v_p(x-1) = \alpha$, dla dowolnego $\beta \ge 0$, $p^{\alpha+\beta}|x^k-1 \Leftrightarrow p^{\beta}|k$
- $p=2, v_2(x^2-1)=\alpha, dla dowolnego \beta \geqslant 0, 2^{\alpha+\beta}|x^k-1 \Leftrightarrow 2^{\beta+1}|k$

Dodałem ostatnie dwa fakty, bo pojawiły się kiedyś na IMO, a dowody wychodzą prosto z LTE.

2 Kongruencje

Twierdzenie 2.1. Twierdzenie Eulera Jeżeli (a,m)=1, to $a^{\varphi(m)}\equiv 1\pmod m$, gdzie $\varphi(m)$ - to funkcja Eulera/tocjent (Więcej o tej funkcji pózniej)

Twierdzenie 2.2. Wniosek: Twierdzenie Fermata Jeżeli $p \in \mathbb{P}$ i $a \perp p$ to $a^{p-1} \equiv 1 \pmod{p} \Leftrightarrow (można\ bez\ a \perp p)\ a^p \equiv a \pmod{p}$.

Twierdzenie 2.3. Twierdzenie Wilsona Dla każdej $p \in \mathbb{P}$ zachodzi $(p-1)! \equiv -1 \pmod{p}$. Bonus: Dla $n \in \mathbb{Z}_{\geq 6}$ $(n-1)! \equiv 0 \pmod{n}$

Twierdzenie 2.4. Uogólnienie Twierdzenia Wilsona

Dany jest liczba $m \in \mathbb{Z}_+$. Niech P(m) oznacza iloczyn wszystkich liczb mniejszych m i względnie pierwszych z m, to:

 $P(m) \equiv_m \left\{ \begin{array}{cc} -1 & gdy \ m=2,4,p^t,2p^t \\ 1 & w \ przeciwnym \ przypadku \end{array} \right.$

Twierdzenie 2.5. Chińskie twierdzenie o resztach Jeżeli $m_1, m_2, \ldots, m_r \geqslant 2$ są parami względnie pierwszymi liczbami naturalnymi, a_1, a_2, \ldots, a_r są dowolnymi liczbami całkowitymi i spełniają układ kongruencji:

$$\begin{cases} x \equiv a_1 \pmod{m_1} \\ x \equiv a_2 \pmod{m_2} \\ \vdots \\ x \equiv a_r \pmod{m_r} \end{cases}$$

To istnieje dokładnie jedno rozwiązanie x, gdzie $0 \le x < M = m_1 \cdot \ldots \cdot m_r$.

Definicja 2.6. Rzędy.

Rzędem a modulo n dla liczb $a \perp n \in \mathbb{Z}_+$, nazywamy najmniejszą liczbę całkowitą dodatnią k taką, że $a^k \equiv 1 \pmod{n}$, oznaczamy $k = \operatorname{ord}_n(a)$. Ważne własności:

- $a^x \equiv 1 \pmod{n} \iff ord_n(a)|x, \ w \ szczególności \ ord_n(a)|\varphi(n)|$
- Jeśli $t = ord_n(a)$ to liczby $1, a, a^2, \dots, a^{t-1}$ dają parami różne reszty modulo n.

Wniosek 2.6.1. Rzędy

Tu są kilka wniosków, które warto znać o rzędach.

- $Je\dot{z}eli\ (ord_n(a), ord_n(b)) = 1$, to $ord_n(ab) = ord_n(a) \cdot ord_n(b)$
- $ord_n(a^k) = ord_n(a)/(k, ord_n(a))$
- $ord_n(a) = ord_n(a^{-1})$ (Tu a^{-1} oznaczna odwrotność a modulo n)
- $n|\varphi(a^n-1)$

Definicja 2.7. Pierwiastki pierwotne (Generator).

Liczba całkowita g nazywamy **pierwiastkiem pierwotnym modulo** m, gdy (g, m) = 1 i $ord_m(g) = \varphi(m)$.

Twierdzenie 2.8. Pierwiastek pierwotny modulo m istnieje wtedy i tylko wtedy, gdy $m=p^t$, $m=2p^t$, m=2 lub m=4, gdzie $p\in\mathbb{P}$ - nieparzyste i t - dowolna liczba naturalna.

Lemat 2.9. Wnioski

Proste i nieproste wnioski o pierwiastkach pierwotnych.

- Jeśli istnieje pierwiastek modulo m, to ich jest $\varphi(\varphi(m))$ (różnych (mod m))
- Iloczyn wszystkich (różnych (mod p)) pierwiastków pierwotnych modulo p przystaje do (-1)^{φ(p-1)} modulo p
- Jeżeli $p = 4k + 1 \in \mathbb{P}$, dla pewnego $k \in \mathbb{Z}_+$, to g jest generatorem $\Leftrightarrow -g$ jest generatorem.
- Jeżeli $p = 4k + 3 \in \mathbb{P}$, dla pewnego $k \in \mathbb{Z}_+$, to g jest generatorem $\Leftrightarrow ord_p(-g) = (p-1)/2$

Twierdzenie 2.10. Liczba Carmichaela

Liczba złożona $m \in N$ spełnia kongruencje $a^{m-1} \equiv 1 \pmod{m}$, dla każdego $m \perp a \in \mathbb{Z}$ (jest to tzn. liczba Carmichaela), wtedy i tylko wtedy gdy spełnia te dwa warunki:

- m jest liczbą bezkwadratową (czyli $v_p(m) \leq 1$ dla każdego $p \in \mathbb{P}$)
- $p|m \Rightarrow p-1|m-1$

Latwo wywnioskować, że liczba Carmichaela ma co najmniej trzy różne dzielniki pierwsze. Także udowodniono, że istnieje nieskończenie wiele liczb Carmichaela.

Definicja 2.11. Reszty kwadratowe.

Liczba a jest **resztą kwadratową** modulo p. jeżeli kongruencja $x^2 \equiv a \pmod{p}$ ma rozwiązanie w liczbach całkowitych.

Definicja 2.12. Symbol Legendre'a. Niech p będzie nieparzystą liczbą pierwszą. Dla $a \in \mathbb{Z}$:

Twierdzenie 2.13. Kryterium Gaussa

Jeżeli p jest nieparzystą liczbą pierwszą, to dla dowolnego $a \in \mathbb{Z}$ zachodzi:

$$\left(\frac{a}{p}\right) \equiv a^{\frac{p-1}{2}} \pmod{p}$$

Twierdzenie 2.14. Prawo wzajemności reszt kwadratowych

Jeżeli p, q są nieparzystymi liczbami pierwszymi, to zachodzi:

$$\left(\frac{p}{q}\right)\left(\frac{q}{p}\right) = (-1)^{\frac{p-1}{2}\frac{q-1}{2}}$$

Twierdzenie 2.15. Dwa uzupełnienia praw wzajemności reszt kwadratowych

$$\left(\frac{-1}{p}\right) = \left\{ \begin{array}{ll} +1 & p \equiv 1 \pmod{4} \\ -1 & p \equiv 3 \pmod{4} \end{array} \right.$$

$$\begin{pmatrix} 2 \\ -p \end{pmatrix} = \left\{ \begin{array}{cc} +1 & p \equiv \pm 1 \pmod{8} \\ -1 & p \equiv \pm 3 \pmod{8} \end{array} \right.$$

3 Wielomiany

Definicja 3.1. Wielomian stopnia n o współczynnikach $a_0, a_1, \ldots, a_n \in \mathbb{A}$ i $a_n \neq 0$ (\mathbb{A} to dowolny pierścień) nazywamy funkcję $f : \mathbb{A} \to \mathbb{A}$

$$f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0 = \sum_{k=0}^{n} a_k x^k$$

 a_n nazywamy współczynnikiem wiodący i a_0 współczynnik wolny.

 $Gdy \ a_n = 1 \ to \ nazywamy \ ten \ wielomian \ unormowanym.$

 $\mathbb{A}[x]$ oznaczamy ciałem wielomianów o współczynnikach w \mathbb{A}

Stopień wielomianu oznaczamy deg f, a pierwiastkiem wielomianu nazywamy taką liczbą λ , że $f(\lambda) = 0$.

Twierdzenie 3.2. Bézout

Dany jest wielomian $f(x) \in \mathbb{A}[x]$ stopnia n i $a \in \mathbb{R}$, to istnieje taki wielomian $g(x) \in \mathbb{A}[x]$, że zachodzi równość:

$$f(x) = (x - a)g(x) + f(a)$$

Także wiemy, że deg g(x) = n - 1 i f(x), g(x) mają ten sam współczynnik wiodący.

Wniosek 3.2.1. Bézout

Kilka prostych wniosków z twierdzenie powyżej:

- Gdy a jest pierwiastkiem wielomiany f(x) to mamy: f(x) = (x a)g(x)
- $Gdy \ f(x) \in \mathbb{Z}[x]$, to dla różnych $a, b \in \mathbb{Z}$: a b|f(a) f(b)
- $f(x) = (x \alpha_1)(x \alpha_2) \dots (x \alpha_s)h(x)$, gdzie α_k dla $k = 1, 2, \dots, s$ to pierwiastki wielomianu f(x), deg $h(x) = \deg f(x) s$ if f(x), h(x) mają ten sam współczynnik wiodący.

Definicja 3.3. Wielomiany nierozkładalne

Wielomian $f(x) \in \mathbb{A}[x]$ jest nierozkładalny nad \mathbb{A} , gdy ma stopień co najmniej jeden i jeżeli f(x) = a(x)b(x), a(x) i $b(x) \in \mathbb{A}[x]$ to deg a = 0 lub deg b = 0.

Twierdzenie 3.4. Kryterium Eisensteina

Dany jest wielomian $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$, że $f(x) = \sum_{k=0}^{n} a_k x^k$ i $a_n \neq 0$ i istnieje liczba pierwsza p, że:

$$p \nmid a_n$$
 $p|a_k$ dla $k = 0, 1, \dots, n-1$ i $p^2 \nmid a_0$

To wielomian f(x) jest nierozkładalny.

Twierdzenie 3.5. Zasadnicze twierdzenie algebry

Każda niezerowy wielomian $f(x) \in \mathbb{C}[x]$ ma pierwiastek zespolony. Co więcej, wielomian można przedstawić jako: $(\deg f(x) = n, a_n - współczynnik wiodący)$

$$f(x) = a_n(x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_n)$$

gdzie x_1, x_2, \ldots, x_n są to pierwiastki wielomiany f(x).

Można z tego wywnioskować, że każdy wielomian $g(x) \in \mathbb{A}[x]$ stopnia n ma co najwyżej n pierwiastków w \mathbb{A} .

Twierdzenie 3.6. Dany jest wielomian $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$. Jeśli ma pierwiastek wymierny $\frac{k}{m}$, gdzie $k \perp m$, to $k|a_0$ i $m|a_n$.

Ważny wniosek jest taki, że każdy unormowany wielomian ma pierwiastki całkowite lub niewymierne.

Twierdzenie 3.7. Wzory Viete'a

Jeśli x_1, x_2, \ldots, x_n są pierwiastkami wielomianu $f(x) = \sum_{k=0}^n a_k x^k$, to zachodzą wzory:

$$\begin{cases} x_1 + x_2 + \dots + x_n = -a_{n-1}/a_n \\ \sum_{i>j} x_i x_j = a_{n-2}/a_n \\ \sum_{i>j>k} x_i x_j x_k = -a_{n-3}/a_n \\ \vdots \\ x_1 x_2 \dots x_n = (-1)^n \cdot a_0/a_n \end{cases}$$

Definicja 3.8. Wielomian cyklotomiczny

Dany jest $n \in \mathbb{N}$ to wielomian cyklomotomiczny definiujemy tak:

$$\Phi_n(x) = \prod_{k+n} (x - \omega^k)$$

Gdzie $\omega = \omega_n$ to jest pierwiastek wielomianu $x^n - 1$ i ma postać:

$$\cos\frac{2\pi}{n} + i\sin\frac{2\pi}{n}$$

 $(i \ jednostka \ urojona \ ma \ własność \ i^2 = -1)$

Wniosek 3.8.1. Własności wielomianów cyklotomicznych

- $deg \ \Phi_n = \varphi(n), \ \Phi_n(x) \in \mathbb{Z}$
- $\Phi_n(x)$ jest nierozkładalny nad ciałem liczb wymiernych.
- $x^n 1 = \prod_{d|n} \Phi_d(x)$

Twierdzenie 3.9. Lemat Hensela

Dany jest wielomian $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$ i $p \in \mathbb{P}$. Załóżmy, że istnieje taka liczba całkowita a, że $f(a) \equiv 0$ $(mod\ p^n)$ i $f'(a) \not\equiv 0$ $(mod\ p)$. Wówczas istnieje dokładnie jedno takie $b \in \mathbb{Z}$, że:

$$f(b) \equiv 0 \pmod{p^{n+1}} \ i \ b \equiv a \pmod{p^n}$$

4 Funkcje arytmetyczne

Definicja 4.1. Funkcję arytmetyczną nazywamy dowolną funkcję $f: \mathbb{N} \longrightarrow \mathbb{C}$.

Definicja 4.2. Funkcję arytmetyczną nazywamy multiplikatywną, gdy dla wszystkich liczb względnie pierwszych $m, n \in \mathbb{N}$ zachodzi: f(mn) = f(m)f(n).

Twierdzenie 4.3. Suma k-tych potęg dzielników oznaczamy:

$$\sigma_k(n) = \sum_{d|n} d^k$$

W szczególności mamy: $\sigma_0=\tau$ - liczba dzielników, $\sigma_1=\sigma$ - suma dzielników. Ta funkcja jest multiplikatywna

 $Gdy \ n = p_1^{\alpha_1} p_2^{\alpha_2} \dots p_s^{\alpha_s}, \ wtedy:$

$$\tau(n) = (\alpha_1 + 1)(\alpha_2 + 1) \cdot \ldots \cdot (\alpha_s + 1), \ \sigma(n) = \frac{p_1^{\alpha_1 + 1} - 1}{p_1 - 1} \cdot \frac{p_2^{\alpha_2 + 1} - 1}{p_2 - 1} \cdot \ldots \cdot \frac{p_s^{\alpha_s + 1} - 1}{p_s - 1}$$

Trochę własności:

$$\sum_{i=1}^n \tau(i) = \sum_{i=0}^n \left\lfloor \frac{n}{i} \right\rfloor, \ \sum_{i=1}^n \sigma(i) = \sum_{i=1}^n i \left\lfloor \frac{n}{i} \right\rfloor$$

 $Uog\'olniajac\ dla\ \sigma_k$:

$$\sum_{i=1}^{n} \sigma_k(i) = \sum_{i=1}^{n} i^k \left\lfloor \frac{n}{i} \right\rfloor$$

Twierdzenie 4.4. Funkcja Eulera φ (tocjent):

 $\varphi(n)$ to ilość liczb naturalnych mniejszych (równych) od n i względnie pierwszych z n. Jest to funkcja multiplikatywna. Spełnia:

$$\varphi(p^k) = p^k - p^{k-1} = p^k \left(1 - \frac{1}{p}\right)$$

Więc jasne jest, że działa ten wzór, dla $n=n=p_1^{\alpha_1}p_2^{\alpha_2}\dots p_s^{\alpha_s}$

$$\varphi(n) = n\left(1 - \frac{1}{p_1}\right)\left(1 - \frac{1}{p_2}\right) \cdot \dots \cdot \left(1 - \frac{1}{p_s}\right)$$

Kilka własności:

$$n = \sum_{d|n} \varphi(d), \sum_{i=1}^{n} \varphi(i) \left\lfloor \frac{n}{i} \right\rfloor = \frac{n(n-1)}{2}$$

Definicja 4.5. Zdefiniujemy kilka funkcji arytmetycznych, przydatnych później.

- $\omega(n)$ jest to liczba dzielników pierwszych n.
- Funkcja Möbiusa μ, którą definiujemy tak:

$$\mu(n) = \begin{cases} (-1)^{\omega(n)}, & \textit{gdy n jest bezkwadratowe} \\ 0, & \textit{w przeciwnym przypadku} \end{cases}$$

• $Funkcja\ jednostkowa\ e(n)$:

$$e(n) = \begin{cases} 1, & gdy \ n = 1 \\ 0, & gdy \ n > 1 \end{cases}$$

- Identyczność: id(n) = n
- Funkcja stale równa $\mathbf{1}: \mathbf{1}(n) = 1$

Każda funkcja powyżej jest mutliplikatywna, ostatnie 3 funkcje są całkowicie multiplikatywna (nie potrzeba warunku a \perp b). Poniżej mamy przydatną własność:

$$\sum_{d|n} \mu(d) = e(n)$$

5

Definicja 4.6. Splot Dirichleta

Niech dane są dwie funkcje arytmetyczne f i g. Splotem Dirichleta tych funkcji nazywamy f*g i jest równa:

$$(f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d)g\left(\frac{n}{d}\right)$$

Twierdzenie 4.7. Klika własności splotu

- Splot jest przemienny i łączny.
- Ma element neutralny e.
- Jeśli $f(1) \neq 0$ to f jest odwracalny (spłotowo): istnieje g takie, że f * g = e
- Splot dwóch funkcji multiplikatywnych jest funkcją multiplikatywną.

Kilka splotów znanych funkcji:

- $\mu * 1 = e$
- $1 * 1 = \tau$
- $\varphi * \mathbf{1} = id$
- $\mu * id = \varphi$
- $id * \mathbf{1} = \sigma$

Twierdzenie 4.8. Twierdzenie inwersyjne Möbiusa

Jeżeli dane są dwie funkcje arytmetyczne f i g oraz:

$$g(n) = \sum_{d|n} f(d)$$

Wtedy jest to równoważne z:

$$f(n) = \sum_{d|n} \mu(d)g\left(\frac{n}{d}\right)$$

5 Ciągi rekurencyjne

Definicja 5.1. Wielomian charakterystyczny ciągu

Jeżeli ciąg a_n spełnia rekurencję $a_n = Pa_{n-1} + Qa_{n-2}$ to wielomian charakterystyczny nazywamy $W(x) = x^2 - Px - Q$. (Będziemy bardziej rozważać ich pierwiastki, można analogicznie definiować dla większego stopnia rekurencji).

Twierdzenie 5.2. Metoda Eulera

Dany jest ciąg a_n , jeżeli α i β są pierwiastkami wielomianu charakterystycznego tego ciągu, to:

• Jeżeli $\alpha \neq \beta$ to istnieją takie stałe A, B, że:

$$a_n = A \cdot \alpha^n + B \cdot \beta^n$$

• Jeżeli $\alpha = \beta$ to istnieją takie stałe C i D, że:

$$a_n = C \cdot \alpha^n + D \cdot n\alpha^{n-1}$$

Stałe te są jednoznacznie wyznaczone przez pierwsze dwa wyrazy ciągu.

Definicja 5.3. Funkcja tworząca

Funkcją tworzącą ciągu a_n definiujemy tak:

$$\sum_{k=0}^{\infty} a_k x^k = a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots$$

6 Ciekawe tożsamości algebraiczne

Jeżeli x + y + z = 0, to:

•
$$2(x^4 + y^4 + z^4) = (x^2 + y^2 + z^2)^2$$

$$\bullet \frac{x^5 + y^5 + z^5}{5} = \frac{x^2 + y^2 + z^2}{2} \cdot \frac{x^3 + y^3 + z^3}{3}$$

$$\bullet \ \frac{x^7 + y^7 + z^7}{7} = \frac{x^2 + y^2 + z^2}{2} \cdot \frac{x^5 + y^5 + z^5}{5}$$

•
$$4x^4 + y^4 = (2x^2 + 2xy + y^2)(2x^2 - 2xy + y^2)$$
 Tożsamość Sophie Germain

•
$$x^3 + y^3 + z^3 - 3xyz = (x + y + z)(x^2 + y^2 + z^2 - xy - yz - zx)$$

•
$$(x+y+z)^3 - x^3 - y^3 - z^3 = (x+y)(y+z)(z+x)$$

•
$$x^3 + y^3 + z^3 + (x+y)^3 + (y+z)^3 + (z+x)^3 = (x+y+z)(x^2+y^2+z^2)$$

•
$$(ab + bc + ca)(a + b + c) = (a + b)(b + c)(c + a) + abc$$

•
$$(a+b+c)(a+b-c)(a-b+c)(-a+b+c) = 2(a^2b^2+b^2c^2+c^2a^2) - (a^4+b^4+c^4)$$

•
$$(a+b+c)^3 - (a+b-c)^3 - (a-b+c)^3 - (-a+b+c)^3 = 24abc$$

•
$$(x+y)(y+z)(z+x) = x^2(y+z) + y^2(z+x) + z^2(x+y) + 2xyz$$

$$\bullet (x-y)(y-z)(z-x) = -xy(x-y) - yz(y-z) - zx(z-x)$$

•
$$3(x-y)(y-z)(z-x) = (x-y)^3 + (y-z)^3 + (z-x)^3$$

$$\bullet \ \frac{b-c}{(a-b)(a-c)} + \frac{c-a}{(b-c)(b-a)} + \frac{a-b}{(c-a)(c-b)} = \frac{2}{a-b} + \frac{2}{b-c} + \frac{2}{c-a} \quad a,b,c - \text{r\'ozine}$$

•
$$\frac{(b+c)^2}{(a-b)(a-c)} + \frac{(c+a)^2}{(b-c)(b-a)} + \frac{(a+b)^2}{(c-a)(c-b)} = 1$$
 a, b, c - różne

•
$$\frac{bc}{(a-b)(a-c)} + \frac{ca}{(b-c)(b-a)} + \frac{ab}{(c-a)(c-b)} = 1$$
 a, b, c - różne

•
$$\frac{(a+b)(a+c)}{(a-b)(a-c)} + \frac{(b+c)(b+a)}{(b-c)(b-a)} + \frac{(c+a)(c+b)}{(c-a)(c-b)} = 1$$
 a,b,c - różne

•
$$\frac{(1-ab)(1-ac)}{(a-b)(a-c)} + \frac{(1-bc)(1-ba)}{(b-c)(b-a)} + \frac{(1-ca)(1-cb)}{(c-a)(c-b)} = 1$$
 a, b, c - różne

•
$$\frac{(a+b)}{(a-b)} + \frac{(b+c)}{(b-c)} + \frac{(c+a)}{(c-a)} = \frac{a(b-c)^2 + b(c-a)^2 + c(a-b)^2}{(a-b)(b-c)(c-a)}$$
 a, b, c - różne

$$\bullet \frac{(a-b)}{(a+b)} + \frac{(b-c)}{(b+c)} + \frac{(c-a)}{(c+a)} = \frac{(a-b)(b-c)(c-a)}{(a+b)(b+c)(c+a)}$$

$$\bullet (x^2 - yz)(y+z) + (y^2 - zx)(z+x) + (x^2 - yz)(y+z) = 0$$

•
$$x^2 + y^2 + z^2 + 3(xy + yz + zx) = (x + y)(y + z) + (y + z)(z + x) + (z + x)(x + y)$$